

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en [BalieNet](http://BalieNet.nl).
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Lorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Zonder overleg wijzigingen van tekst

Raad van Discipline Amsterdam 13 november 2007
(mrs. Markx, Le Belle, Van den Berg, Rigters en De Regt)

Het zonder overleg wijzigen van een tekst waarover overeenstemming is bereikt, is tuchtrechtelijk verwijtbaar jegens de wederpartij en diens advocaat. Ernstige misslag.

- Art. 46 Advocatenwet (3 Wat een behoorlijk advocaat betaamt tegenover de wederpartij; 3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorgvuldigheid; 5 Wat de advocaat betaamt tegenover zijn medeadvocaten; 5.4 Welwillendheid)
- Gedragsregels 17 en 30

Feiten

Klaagster heeft als vennoot, tezamen met twee andere vennoten, deel uitgemaakt van een vennootschap onder firma, die per 1 juli 2006 is ontbonden. Tussen klaagster en haar medevennoten zijn problemen ontstaan met betrekking tot de afwikkeling van de vennootschap. Klager trad op als advocaat van klaagster. De medevennoten werden bijgestaan door mr. X.

Bij exploit van 20 juli 2006 heeft klaagster haar medevennoten in kort geding gedagvaard. De medevennoten hebben een reconventionele vordering ingesteld.

Op 27 juli 2006 heeft tussen klager en mr. X overleg plaatsgevonden in een poging de zaak alsnog te regelen. In verband hiermee heeft mr. X een concept-vaststellingsovereenkomst opgesteld, waarop klager wijzigingen heeft aangebracht. Partijen hebben in dit verband over en weer meerdere e-mails gewisseld.

Klager heeft op genoemde datum bij e-mail van 21.40 uur de definitieve vaststellingsovereenkomst aan mr. X gestuurd.

Na het door klager versturen van genoemde e-mail van 21.40 uur is klaagster zelf naar het kantoor van mr. X gegaan teneinde de overeenkomst te tekenen om nog dezelfde avond een door alle partijen ondertekende overeenkomst te verkrijgen. Het kort geding dat op 28 juli 2006 stond geagendeerd, kon daardoor worden ingetrokken.

Klaagster heeft op het kantoor van mr. X een overeenkomst ondertekend die, wat zij toen niet wist en pas naderhand is gebleken, op meerdere punten (artt. 5 en 16) was gewijzigd ten opzichte van de tekst die klager op 21.40 uur aan mr. X had gestuurd.

Onder meer de door mr. X aangebrachte wijzigingen in de tekst van de vaststellingsovereenkomst ten opzichte van die van 21.40 uur hebben alsnog aanleiding gegeven tot een kort geding dat op 23 oktober 2006 heeft plaatsgevonden.

De klacht

De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat mr. X, in strijd met art. 46 Advocatenwet, de vaststellingsovereenkomst, waaromtrent hij met klager en klaagster overeenstemming had bereikt, nadien heeft gewijzigd en deze gewijzigde versie aan klaagster ter tekening heeft voorgelegd, welke wijzigingen noch met klaagster, noch met klager zijn besproken en derhalve niet zijn overeengekomen.

Overwegingen raad

Mr. X heeft erkend dat hij klager noch klaagster heeft medegedeeld dat hij na 21.40 uur wijzigingen in de overeenkomst heeft aangebracht. Mr. X heeft dit niet gedaan voordat klaagster die avond bij hem op kantoor de overeenkomst tekende, noch tijdens een met klager in aanwezigheid van klaagster gevoerd telefoongesprek vóór het tekenen van de overeenkomst. Evenmin heeft mr. X in een e-mail van 21.59 uur diezelfde avond aan klager dit met zoveel woorden vermeld of de aandacht hierop gevestigd. Nu tussen klager en mr. X reeds overeenstemming was bereikt over de tekst van de overeenkomst, was mr. X gehouden

klager en klaagster te informeren over de aangebrachte wijzigingen.

Voor zover mr. X de door hem aangebrachte wijzigingen al niet verborgen had willen houden, valt hem in elk geval te verwijten dat hij klaagster niet uitdrukkelijk op het aanbrenge van daarvan heeft gewezen en haar aldus de mogelijkheid heeft onthouden om op die wijzigingen te reageren of daarover overleg te plegen met klager. De raad acht dit tuchtrechtelijk verwijtbaar ten opzichte van klaagster. Ook ten opzichte van klager heeft mr. X tuchtrechtelijk laakbaar gehandeld nu klager als advocaat van de wederpartij van mr. X erop mocht vertrouwen dat de tekst van de overeenkomst waaromtrent tussen hen overeenstemming was bereikt niet nadien zonder nader overleg zou worden gewijzigd. Klaagster is aldus ernstig in haar positie geschaad, hetgeen mede blijkt uit de omstandigheid dat de door mr. X aangebrachte wijzigingen nadien nog geleid hebben tot het instellen van een kort geding. De klacht is dan ook gegrond.

Mr. X heeft, zoals uit de beoordeling van de gegrond bevonden klacht blijkt, in ernstige mate gehandeld in strijd met wat een behoorlijke advocaat betaamt. Mr. X heeft ter zitting geen blijk gegeven het onjuiste van zijn handelen in te zien. Op grond hiervan is de raad van oordeel dat mr. X de hierna te noemen maatregelen moeten worden opgelegd.

Beslissing

De raad verklaart de klacht gegrond en legt de maatregel van berisping op.

Ernstige misslagen in de belangenbehartiging van een asielzoekster

Hof van Discipline 16 november 2007, nummer 4823

(mrs. Zwitser-Schouten, Baauw, Scheele-Mülder, Veenendaal en Meulemans)

Raad van Discipline Amsterdam 12 februari 2007

(mrs. Markx, Van den Berg, Karskens, De Regt en Trap)

Beroep op het ne bis in idem-beginsel faalt. De strekking en reikwijdte van de klachtprocedure bij de Raad voor Rechtsbijstand zijn geheel anders dan die van het tuchtrecht zoals in de Advocatenwet voorzien. Alleen op door de deken schriftelijk voorgelegde klachten wordt beslist. Uitbreiding van de klacht ter zitting is niet mogelijk. Ambtshalve toepassing van art. 48 lid 7 Advocatenwet.

- Art. 46 Advocatenwet (1 De zorg voor de cliënt; 1.2 Vereiste communicatie met cliënt; 1.4 Kwaliteit van de dienstverlening; 6 Tuchtprocesrecht), artikel 46d lid 4
- Gedragsregels 1, 4 en 11

Feiten

Klaagster heeft op 27 maart 2001 asiel gevraagd. Op 28 maart 2001 vond het eerste verhoor plaats. Op 3 mei 2001 is door de Stichting Rechtsbijstand Asiel Noord-Oost Nederland (SRA) uitstel gevraagd bij het ministerie van Justitie voor het aanleveren van correcties en aanvullingen op het rapport van nader gehoor, waarvan de termijn sloot op 17 mei 2001.

Op 4 mei 2001 heeft de SRA het voorbereidingsverslag, het intakeformulier en de verslagen van eerste en ander verhoor aan mr. X toegezonden. In deze brief heeft de SRA het adres van klaagster opgegeven. In het verslag van het nader verhoor was vermeld dat tot 17 mei 2001 eventuele correcties en aanvullingen konden worden aangeleverd. Een aanvullend verhoor heeft plaatsgevonden op 13 juni 2001.

Op 24 juni 2001 heeft de SRA het rapport van het aanvullend verhoor aan mr. X doen toekomen, waarop – te rekenen vanaf 25 juni 2001 – binnen veertien dagen diende te worden gereageerd. Ook in deze brief heeft de SRA het postadres van klaagster vermeld. Mr. X heeft voor het eerst bij brief van 1 augustus 2001 met klaagster contact gezocht via het postbusadres van het opvangcentrum waarin zij verbleef, gevolgd door een brief d.d. 4 september 2001, die onbestelbaar retour is gekomen omdat klaagster inmiddels was overgeplaatst naar een ander opvangadres.

Er hebben diverse beroepsprocedures plaatsgevonden. Bij uitspraak van 4

april 2003 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het namens het ministerie van Justitie ingestelde beroep tegen de uitspraak van de rechtbank gegrond verklaard en het beroep van klaagster tegen de afgewezen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd alsnog ongegrond verklaard.

Mr. X heeft tweemaal met klaagster gesproken, op 6 februari en 30 oktober 2002. Mr. X heeft geen stukken toegezonden of kopieën of concepten daarvan.

Klaagster heeft zich vervolgens tot mr. A gewend met het verzoek haar situatie te beoordelen. Mr. A heeft een analyse gemaakt van de asielprocedure en heeft de werkzaamheden van mr. X geëvalueerd. Bij brief van 28 januari 2004 heeft mr. A namens klaagster over het functioneren van mr. X in de asielzaak een klacht ingediend bij de Commissie Rechtsbijstand Asielzoekers (CRA). Naar aanleiding van het advies van de Commissie heeft de Raad voor Rechtsbijstand (RvR) bij besluit van 14 januari 2005 de klacht gedeeltelijk gegrond verklaard. Daarbij heeft de RvR overwogen dat de gedragingen ten aanzien waarvan de klacht tegen mr. X gegrond is geacht, ernstig laakbaar zijn en structureel van aard, terwijl er dreigende schade in het vervolg van de praktijkvoering te verwachten is. De RvR heeft mr. X bij voornoemd besluit definitief uitgesloten van het verlenen van rechtsbijstand op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht. De RvR heeft mr. X eerder bij besluit van 12 november 2004 onvoorwaardelijk voor de duur van drie maanden uitgesloten voor het verlenen van rechtsbijstand op het gebied van asiel- en vluchtelingenrecht. Daarbij heeft de RvR overwogen dat mr. X onvoldoende heeft gecommuniceerd met zijn cliënten, de verslaggeving niet voldeed aan de daaraan te stellen eisen en dat mr. X niet de noodzakelijke of gewenste acties heeft ondernomen.

Mr. X heeft zowel tegen het besluit van de RvR d.d. 12 november 2004 als het besluit van 14 januari 2005 bezwaar aangetekend bij de Commissie Bezwaar en Beroep van de RvR. Bij ongedateerd besluit dat op 9 juni 2005 aan mr. X is verzonden heeft de RvR de conclusies in het besluit van 14 januari 2004, dat

sprake is geweest van ernstig laakbare gedragingen van mr. X herbevestigd, maar de periode dat mr. X is uitgesloten van het verlenen van rechtsbijstand op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht bepaald op een halfjaar. Mr. X heeft zowel tegen het besluit van 12 november 2004 alsook tegen het op 9 juni 2005 verzonden besluit van de Commissie Bezwaar en Beroep van de RvR beroep aangetekend bij de rechtbank, sector bestuursrecht. Deze beroepen zijn bij beslissing van 7 februari 2006 op formele gronden gegrond verklaard en de bestreden besluiten zijn vernietigd zonder dat een inhoudelijk oordeel over de kwaliteit van de bijstand van mr. X is gegeven. Tegen die beslissing is geen hoger beroep ingesteld. De RvR heeft in juni 2006 een nieuwe beslissing genomen en onder aanvulling van haar motivering haar oordeel dat haar eerdere besluiten inhoudelijk juist zijn gehandhaafd en de schorsing van mr. X gehandhaafd. Mr. X heeft tegen deze beslissing op nader aan te voeren gronden hoger beroep ingesteld.

Klaagster verwijt mr. X dat hij ernstig tekort is geschoten in de behartiging van haar belangen en door de misslagen zoals gespecificeerd in acht onderdelen (A t/m H) de norm vastgelegd in art. 46 Advocatenwet heeft overschreden.

Overwegingen raad

Door klaagsters advocaat zijn ter zitting de klachtonderdelen I en J toegevoegd aan de klachtonderdelen zoals die door de deken in zijn aanbiedingsbrief van 2 mei 2006 ter kennis van de raad zijn gebracht. De raad beslist echter enkel op de door de deken schriftelijk voorgelegde klachten, zodat deze klachtonderdelen niet-ontvankelijk zijn.

Bij de beoordeling heeft de raad de inhoud van het advies van de CRA van 7 januari 2005 in aanmerking genomen voor zover dat betreft de beoordeling van de bijstand van mr. X als asieladvocaat aan klaagster.

De raad acht de klachtonderdelen A t/m D gegrond en de klachtonderdelen F t/m G ongegrond.

De raad is van oordeel dat mr. X zich als gespecialiseerd asieladvocaat onvoldoende heeft ingespannen voor de

behandeling van klagers zaak. Hij heeft klager niet tijdig en niet adequaat uitgenodigd voor een bespreking over de rapporten van eerste verhoor, nader verhoor en aanvullend verhoor teneinde daarover te rapporteren aan de minister van Justitie. Hierdoor heeft hij klager niet in de gelegenheid gesteld (tijdig) correcties en aanvullingen op de rapporten aan te brengen teneinde – ook in de beroepsfase – het ontbreken van geloofwaardigheid van klagers asielrelaas en onvoldoende zwaarwegendheid daarvan te bestrijden.

De onderhavige tuchtrechtelijke procedure leent zich niet voor een inhoudelijke beoordeling van het werk van mr. X. Daarom zal klachtonderdeel H ongegrond worden verklaard.

Met het voorgaande is vast komen te staan dat mr. X verwijtbaar heeft gehandeld in strijd met hetgeen een behoorlijk advocaat betaamt. De raad overweegt bij het opleggen van een maatregel in het bijzonder dat mr. X tijdens de gehele voortgang van de zaak ernstig tekort is geschoten in de behartiging van de aan hem toevertrouwde belangen van klager, die zich als asielzoekster in een kwetsbare positie bevond, dat mr. X ter zitting geen blijk heeft gegeven enig inzicht te hebben in het onjuiste van zijn handelen en dat aan mr. X eerder voor soortgelijke gedragingen tuchtrechtelijke maatregelen zijn opgelegd.

De raad acht daarom de maatregel van een onvoorwaardelijke schorsing voor de duur van twee maanden passend en geboden.

De raad is van oordeel dat er termen zijn ambtshalve uit te spreken dat mr. X met betrekking tot de grond bevonden klacht onderdelen jegens klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Beslissing

De raad verklaart de klachtonderdelen A, B, C en D gegrond, verklaart de klachtonderdelen E, G en H ongegrond, verklaart klachtonderdelen I en J niet-ontvankelijk, legt aan mr. X een maatregel van onvoorwaardelijke schorsing

voor de duur van twee maanden op en spreekt uit dat mr. X jegens klager met betrekking tot de klachtonderdelen A t/m D niet de zorgvuldigheid heeft betracht die een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt.

Overwegingen hof

Het hof gaat uit van hiervoor omschreven feiten die in hoger beroep niet zijn bestreden. De grieven van mr. X richten zich tegen de gegrondverklaring van de onderdelen B, C en D en tegen de opgelegde maatregel die volgens mr. X te zwaar is nu de Raad voor Rechtsbijstand mr. X voor zes maanden heeft uitgesloten van de asielrechtsbijstand. Volgens mr. X is er sprake van een dubbele bestraffing voor hetzelfde feit.

Het hof vat het standpunt van mr. X op als een beroep op het ne bis in idem-beginsel. Het door mr. X gedane beroep op dit beginsel faalt. De klachtprocedure bij de Raad voor Rechtsbijstand dient als een specifieke klachtprocedure te worden gezien, van toepassing op advocaten, die zijn ingeschreven bij die raad en zijn toegelaten tot de rechtsbijstandverlening in asiel- en vluchtelingen zaken. Toetsing door de Raad voor Rechtsbijstand geschiedt aan de hand van de door deze raad gehanteerde inschrijvings- respectievelijk deelnemingsvoorwaarden, niet aan tuchtrechtelijke normen zoals vervat in art. 46 van de Advocatenwet, welke normen ten doel hebben het publieke belang van een behoorlijke beroepsuitoefening door advocaten te waarborgen. De strekking en reikwijdte van de klachtprocedure bij de Raad voor Rechtsbijstand zijn derhalve geheel anders dan die van het tuchtrecht zoals in de Advocatenwet voorzien. Beoordeling door de Raad voor Rechtsbijstand doet niet af aan de beoordeling door het Hof van Discipline.

De grieven van mr. X tegen de door de raad gegrond bevonden onderdelen B, C en D van de klacht worden verworpen. Voor een goede en zorgvuldige behandeling van een zaak van een asielzoeker is het van belang dat de in het asielrecht gespecialiseerde advocaat zo spoedig mogelijk contact opneemt met de hem in het kader van het verwijzar-

rangement toegewezen cliënt. Met de raad is het hof van oordeel dat mr. X door niet-tijdig en door niet op een adequate manier contact met klager te leggen in strijd heeft gehandeld met de zorg, die hij behoorde te betrachten ten opzichte van klager, wier belangen hij behartigde.

Met de raad is het hof van oordeel, dat mr. X tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld door voor het eerste gesprek met klager gebruik te maken van een tolk, die slechts 25 minuten beschikbaar was, waardoor het gesprek nadien verder in het Engels diende te worden gevoerd, welke taal klager gebrekkig beheerst. Voor het tweede gesprek met klager heeft mr. X ongeveer een halfuur uitgetrokken, hetgeen evenmin getuigt van een zorgvuldige behartiging van de belangen van klager nu ter bespreking met klager uitvoerige stukken voorlagen en een goede voorbereiding van de zaak voor klager van het grootste belang was.

Voor wat betreft de op te leggen maatregel weegt het hof mee, dat mr. X door de Raad voor Rechtsbijstand voor een periode van zes maanden uitgesloten is geweest van de mogelijkheid om rechtsbijstand te verlenen op het gebied van het asiel- en vluchtelingenwerk. Het hof ziet hierin aanleiding om de opgelegde maatregel te verlichten. Oplegging van een voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van twee maanden met een proeftijd van twee jaar acht het hof passend en geboden. In zoverre zal de beslissing van de raad worden vernietigd.

Beslissing

Het hof vernietigt de beslissing van de raad voor zover daarbij aan mr. X de maatregel van een onvoorwaardelijke schorsing van twee maanden is opgelegd en legt aan mr. X een voorwaardelijke schorsing op met een proeftijd van twee jaar en bekrachtigt de beslissing voor het overige.

Nauwgezet en zorgvuldig tegenover de wederpartij

Hof van Discipline 16 november 2007, nummer 4836

(mrs. Van Griensven, Schokkenbroek, Driessen-Poortvliet, Minderhoud en Paulussen)

Raad van Discipline 's-Gravenhage 19 februari 2007 (mrs. Van Boven, Van den Dries, De Haan, Hengeveld en Meerman)

Een advocaat dient ook tegenover de wederpartij nauwgezet en zorgvuldig te werk te gaan.

- Art. 46 Advocatenwet (3 Wat een behoorlijk advocaat betaamt tegenover de wederpartij; 3.4 Jegens wederpartij in acht te nemen zorg)

Feiten

Mr. X is de advocaat van de ex-echtgenote van klager. Ten verzoeken van de ex-echtgenote zijn een tweetal beslagen gelegd, waaronder een executoriaal derdenbeslag op 21 februari 2005 op een ten name van klager staande bankrekening. Naar aanleiding van dit beslag stortte deze bank een bedrag van € 3.892,94 op een tussenrekening.

Op 10 maart 2005 diende tussen klager en zijn ex-echtgenote een kort geding voor de voorzieningenrechter van de rechtbank, waarbij partijen een schikking bereikten. Deze schikking is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst. Mr. X stond zijn cliënte in dat kort geding bij.

Met betrekking tot de beslagen is in de overeenkomst opgenomen dat deze worden opgeheven en het geld bestemd wordt voor de rente en aflossing van de hypotheek.

Op 8 april 2005 is naar aanleiding van het onder de bank gelegde beslag door de beslagleggende deurwaarder een bedrag van € 2.224,16 op de derdenrekening van mr. X gestort. Op 15 april 2005 is een bedrag van € 1.223,65 door de bank teruggestort op de rekening van

klager in verband met opheffing van het beslag. Mr. X heeft besloten het door de deurwaarder op 8 april 2005 gestorte bedrag niet aan klager terug te betalen.

In juni 2005 heeft mr. X met zijn cliënte afgesproken dat hij het bedrag dat hij krachtens het beslag onder zich had, zou gebruiken voor de betaling van zijn openstaande rekeningen tot een bedrag van € 2.000.

Klacht

Mr. X heeft in strijd met de vaststellingsovereenkomst van 10 maart 2005 de deurwaarder verzocht het onder het beslag vallende bedrag over te maken naar de derdenrekening van mr. X en mr. X heeft ook nadien niet het door hem ontvangen bedrag aan klager overgemaakt.

Overwegingen raad

Mr. X heeft onder meer ter zitting erkend dat hij in strijd heeft gehandeld met de op 10 maart 2005 bij vaststellingsovereenkomst tussen klager en de cliënte van mr. X gemaakte afspraak dat de gelegde beslagen zouden worden opgeheven en het geld zou worden aangewend ter voldoening van hypothecaire verplichtingen.

Immers, mr. X heeft het geld over laten maken op de derdenrekening van zijn kantoor en het grootste deel van het geld is aangewend ter voldoening van nog openstaande declaraties van zijn cliënte. De raad overweegt dat klager erop mocht vertrouwen dat mr. X uitvoering zou geven aan hetgeen in de vaststellingsovereenkomst overeengekomen was met betrekking tot het opheffen van de gelegde beslagen en doorbetaling aan klager van het bedrag waarop beslag was gelegd.

Door dit niet te doen, maar het onder het beslag vallende bedrag over te laten maken op zijn derdenrekening en de gelden ook nadien niet door te betalen aan klager, maar aan te wenden voor betaling van nog openstaande declaraties, heeft mr. X eigenrichting gepleegd en aldus gehandeld zoals een behoorlijk advocaat niet betaamt en heeft hij het vertrouwen in de advocatuur geschaad.

Er stonden mr. X andere middelen ter beschikking om aan de gewijzigde situatie gevolgen te verbinden.

Beslissing raad

Verklaart de klacht gegrond en legt de maatregel van enkele waarschuwing op.

Overweging hof

De essentie is dat mr. X weliswaar erkent dat er krachtens de vaststellingsovereenkomst en de daarop volgende opheffing van het beslag door de deurwaarder ten onrechte een bedrag op zijn rekening is gestort, maar dat hij door, in overleg met zijn cliënte, te besluiten om het geld niet terug te storten, niet klachtwaardig heeft gehandeld.

Het standpunt van mr. X is – zo begrijpt het hof – dat na het kort geding feiten bekend zijn geworden, die, indien bekend tijdens het kort geding, nimmer tot een schikking in deze vorm zouden hebben geleid. Zijn cliënte besefte dat, toen de deurwaarder ondanks het opheffen van het beslag toch geld op de derdenrekening van mr. X stortte, klager nimmer opnieuw een kort geding zou starten om dit bedrag terug te krijgen omdat hij dan zou moeten erkennen dat hij tijdens het kort geding gelogen had.

Het was voor mr. X duidelijk dat de bereikte schikking op grond van dwaling of bedrog vernietigd zou worden, doch volgens mr. X lag het niet op de weg van zijn cliënte om daarover te gaan procederen.

Toen klager hem vroeg waar zijn geld bleef, heeft mr. X hem naar zijn advocaat verwezen, welke advocaat echter niet bereid was hierover een procedure te voeren. Mr. X heeft dan ook geen eigenrichting toegepast, zo stelt hij, hij heeft de kansen van zijn cliënte gewoon juist ingeschat.

Het hof oordeelt als volgt. Mr. X benadrukt in deze zaak de slechte financiële positie waarin zijn cliënte door toedoen van klager verkeerde en de veelheid van procedures die tijdens de echtscheidingsprocedure hebben plaatsgevonden.

In zijn memorie stelt hij onder meer dat klager geen enkele gerechtelijke beslissing eerbiedigde en dat er door klager nooit alimentatie voor zijn cliënte en haar kinderen is betaald, waardoor voor mr. X enige vrijheid was gewenst in het hanteren van de spelregels om zijn

cliënte bij te staan. Uit deze stellingname blijkt een sterke betrokkenheid van mr. X bij zijn cliënte. Voorop staat dat mr. X een grote mate van vrijheid toekomt met betrekking tot de wijze waarop hij de belangen van zijn cliënte behartigt. Deze vrijheid vindt echter haar begrenzings in de plicht van de advocaat te handelen zoals een behoorlijk advocaat betaamt, hetgeen mr. X naar het oordeel van het hof in ernstige mate heeft verzuimd.

Klager en zijn echtgenote sloten in aanwezigheid van mr. X een vaststellingsovereenkomst, op grond waarvan het gelegde executoriale derdenbeslag opgeheven diende te worden. Mr. X was er derhalve mee bekend dat het beslagen bedrag ingevolge deze overeenkomst bestemd was voor de betaling van de rente en aflossing van de hypotheek

van zijn cliënte en klager. Mr. X stelt dat hij na het kort geding telefonisch aan de deurwaarder opdracht heeft gegeven tot het opheffen van het beslag en dat de latere betaling op zijn kantoorrekening buiten hem om is gegaan. Wat daarvan zij, feit is dat mr. X het bedrag waarvan hij wist dat dit de hiervoor omschreven overeengekomen bestemming had, heeft behouden en vervolgens heeft verrekend met zijn openstaande declaraties in plaats van het bedrag onmiddellijk over te maken aan klager of terug te betalen aan de deurwaarder met de mededeling dat van een kennelijke vergissing sprake was omdat er inmiddels opdracht was gegeven tot opheffen van het beslag.

Een advocaat dient niet alleen betrokken bij de cliënt te zijn, maar ook tegenover de wederpartij nauwgezet

en zorgvuldig te werk te gaan. Door te handelen zoals hij heeft gedaan, is mr. X daarin tekortgeschoten. Het handelen van mr. X betaamt een behoorlijk advocaat niet en moet hem dan ook tuchtrechtelijk worden aangerekend. Het hof acht de door de raad opgelegde maatregel van een enkele waarschuwing in verhouding tot het tuchtrechtelijk verwijt dat klager kan worden gemaakt te licht. Met eenparigheid van stemmen zal het hof de opgelegde maatregel verzwaren.

Beslissing hof

Het hof vernietigt de beslissing waarvan beroep voor zover daarbij de maatregel van een enkele waarschuwing is opgelegd, legt de maatregel van berisping op en bekrachtigt de bestreden beslissing voor het overige.

(advertenties)

FIF 33
RECHERCHE- EN INFORMATIEBUREAU
Voor bedrijven, particulieren en advocatuur

- Onrechtmatig ziekteverzuim
- Controle werkzaamheden
- Fraude / Bedrijfsdiefstal
- Alimentatiezaken
- Handelsinformatie
- Privé-onderzoeken

010 - 477 33 22 www.fif33.nl
 Goedgekeurd door Min. van Justitie POB 238
 Heemraadssingel 186 • 3021 DM Rotterdam
 Fax: 010 - 477 08 30 • e-mail: info@fif33.nl

RUIM 30 jaar ERVARING

AMBACHTELIJK GEMAakte TOGA'S VOOR:
 ADVOCaat - GRIFFIER - RECHTER - PREDIKANT - HOOGLERAAR

TOGAMAKERIJ *Rhebergen*

WWW.TOGAMAKERIJRHEBERGEN.NL
 AMSTELDIJK 18E AMSTERDAM TEL. 020-6629514 06 41981758

“Laagdrempelig en goed bereikbaar voor cliënten”

Senior jurist Peter Schulting in zijn persoonlijke video op juristbijdas.nl

DAS rechtsbijstand

AMSTERDAM ARNHEM 'S-HERTOGENBOSCH RIJSWIJK GRONINGEN ROERMOND